

**საქართველოს უზენაესი სასამართლო
განჩინება
საქართველოს სახელით**

**საქმე # 330210016001660169
საქმე № ას-236-2019
ას-236-2019 ნ-----ძე**

**26 მარტი, 2019 წელი,
თბილისი**

სამოქალაქო საქმეთა პალატა

**მოსამართლეები: მზია თოდუა (თავმჯდომარე, მომხსენებელი),
პაატა ქათამაძე,
ეკატერინე გასიტაშვილი**

საქმის განხილვის ფორმა - ზეპირი განხილვის გარეშე

კერძო საჩივრის ავტორები - გ-----ი ნ-----ძე, ზ---დ დ---ძე (მოპასუხეები)

მოწინააღმდეგე მხარე - სს „ლ-----კი“ (მოსარჩელე)

**გასაჩივრებული განჩინება - თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2018 წლის 16 აპრილის განჩინება**

**კერძო საჩივრის ავტორის მოთხოვნა - გასაჩივრებული განჩინების
გაუქმება**

დავის საგანი - თანხის დაკისრება

**საკითხი, რომელზედაც მიღებულია განჩინება - კერძო საჩივრის
უარყოფა**

აღწერილობითი ნაწილი:

1. თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 11 დეკემბრის გადაწყვეტილებით, სს „ლ-----კის“ (შემდეგში ტექსტში მოხსენიებული, როგორც მოსარჩელე, მოწინააღმდეგე მხარე ან ბანკი) სარჩელი, რომლითაც ის გ-----ი ნ-----ძესა და ზ---დ დ---ძისათვის (შემდეგში ტექსტში ერთობლივად მოხსენიებული, როგორც მოპასუხეები, აპელანტები ან კერძო საჩივრის ავტორები), საბანკო კრედიტის ხელშეკრულებიდან გამომდინარე, 6795.23 ლარის (საიდანაც, სესხის ძირითადი თანხა - 4476.46, პროცენტი - 968.77, ხოლო **პირგასამტეხლო - 1350 ლარი** იყო) სოლიდარულად დაკისრებას მოითხოვდა, დაკმაყოფილდა.

2. აღნიშნული გადაწყვეტილება სააპელაციო წესით გაასაჩივრეს მოპასუხეებმა და გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმება მხოლოდ პირგასამტეხლოს - 1350 ლარის დაკისრების ნაწილში მოითხოვეს.

3. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 2018 წლის 16 აპრილის განჩინებით, სააპელაციო საჩივარი დარჩა განუხილველად დაუშვებლობის გამო.

3.1. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის, შემდეგში სსსკ-ის, 365-ე მუხლზე მითითებით, სააპელაციო სასამართლომ განმარტა, რომ განსახილველ შემთხვევაში, აპელანტებმა გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმება მოითხოვეს მხოლოდ დაკისრებული პირგასამტეხლოს - 1350 ლარის ნაწილში, შესაბამისად, მოპასუხეთა სააპელაციო საჩივრის ღირებულება 2 000 ლარს არ აღემატებოდა, რაც სააპელაციო საჩივრის დაუშვებლად ცნობის საფუძველს ქმნიდა.

4. აღნიშნულ განჩინებაზე კერძო საჩივარი წარადგინეს მოპასუხეებმა, გასაჩივრებული განჩინების გაუქმებისა და საქმის სააპელაციო სასამართლოში განსახილველად დაბრუნების მოთხოვნით. კერძო საჩივრის ავტორთა მტკიცებით, სააპელაციო სასამართლომ უსაფუძვლოდ დატოვა სააპელაციო საჩივარი განუხილველად, ვინაიდან, გასაჩივრებული გადაწყვეტილების ფარგლებში, აპელანტებმა სრულად გადაიხადეს სახელმწიფო ბაჟი, ამასთან, მათ მიერ წარდგენილ სააპელაციო საჩივარში მითითებული იყო გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმების საფუძველები, კერძოდ

კი ის, რომ დაკისრებული პირგასამტეხლო - 1350 ლარი, სესხის ძირითად თანხასთან მიმართებით, შეუსაბამოდ მაღალი იყო.

5. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2019 წლის 1 მარტის განჩინებით, კერძო საჩივარი, სსსკ-ის 414-416-ე მუხლების საფუძველზე, მიღებულ იქნა განსახილველად.

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

კერძო საჩივარი დაუსაბუთებელია. მოპასუხეთა მოთხოვნა სამართლებრივად უსაფუძვლოა.

6. სსსკ-ის 420-ე მუხლის თანახმად, კერძო საჩივრის განხილვა ზემდგომ სასამართლოებში წარმოებს შესაბამისად ამ სასამართლოებისათვის გათვალისწინებული წესების დაცვით. ამავე კოდექსის 410-ე მუხლის თანახმად კი, საკასაციო სასამართლო არ დააკმაყოფილებს საკასაციო საჩივარს, თუ: ა) კანონის მითითებულ დარღვევას არა აქვს ადგილი; ბ) სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილებას საფუძვლად არ უდევს კანონის დარღვევა; გ) სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება არსებითად სწორია, მიუხედავად იმისა, რომ გადაწყვეტილების სამოტივაციო ნაწილი არ შეიცავს შესაბამის დასაბუთებას.

7. გასაჩივრებული განჩინებით, სააპელაციო საჩივარი დარჩა განუხილველად იმ საფუძველით, რომ დავის საგნის ღირებულება არ შეესაბამებოდა კანონით დადგენილ ოდენობას.

8. სსსკ-ის 365-ე მუხლის თანახმად, სააპელაციო საჩივარი ქონებრივ-სამართლებრივ დავაში დასაშვებია იმ შემთხვევაში, თუ დავის საგნის ღირებულება აღემატება 2000 ლარს. ეს ღირებულება განისაზღვრება იმის მიხედვით, თუ გასაჩივრებული გადაწყვეტილების რა ზომით შეცვლაზე შეაქვს საჩივარი მხარეს.

9. დასახელებული მუხლიდან გამომდინარე, სააპელაციო სასამართლოში ქონებრივ-სამართლებრივი ტიპის დავებზე შეტანილი სააპელაციო საჩივრის დასაშვებობა ხასიათდება გარკვეული სპეციფიკურობით, კერძოდ, სააპელაციო სასამართლო წარმოებაში მიიღებს და იმსჯელებს მხოლოდ ისეთ სააპელაციო საჩივრებზე, რომელთა ღირებულება 2000 ლარს სცილდება, შესაბამისად, ამ ნორმით დადგენილი შეზღუდვა იმპერატიულია და კრძალავს სააპელაციო საჩივრის წარმოებაში მიღებას, თუ მისი ღირებულება

2000 ლარს არ აღემატება.

10. განსახილველ შემთხვევაში, დადგენილია, რომ საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 11 დეკემბრის გადაწყვეტილებით, მოპასუხეებს, მოსარჩელის სასარგებლოდ, სოლიდარულად 6795.23 ლარის (საიდანაც, სესხის ძირითადი თანხა - 4476.46, პროცენტი - 968.77, ხოლო **პირგასამტეხლო - 1350 ლარი** იყო) გადახდა დაეკისრათ; ასევე - აპელანტებმა აღნიშნული გადაწყვეტილება ნაწილობრივ, მხოლოდ პირგასამტეხლოს - 1350 ლარის დაკისრების ნაწილში გაასაჩივრეს, შესაბამისად, ცალსახაა, რომ სააპელაციო საჩივრის ფასი, განსახილველ შემთხვევაში, 1350 ლარს შეადგენდა, რაც 2000 ლარზე ნაკლებია და, სსსკ-ის 365-ე მუხლის თანახმად, სააპელაციო საჩივრის დაუშვებლად ცნობის საფუძველია.

11. აქვე, საკასაციო სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს კონსტიტუციის 42-ე მუხლით გარანტირებული სასამართლო ხელმისაწვდომობა ადამიანის ერთ-ერთი ფუნდამენტური უფლებაა და მართლმსაჯულების განხორციელებაზე უარის თქმა ამ უფლებით დაცულ სფეროში ჩარევის თვალსაჩინო მაგალითია, თუმცა იგი უფლებით დაცულ სფეროში ჩარევად ვერ განიხილება, რადგანაც მას გააჩნია საკანონმდებლო საფუძველი და გამართლებულია შედარებით ნაკლები ღირებულების მქონე დავის სწრაფად დამთავრებით (იხ. ასევე სსსკ-ის 2.2. მუხლი). პალატა ადამიანის უფლებათა და თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის (სამართლიანი სასამართლოს უფლება) ფარგლებში დამატებით განმარტავს, რომ ადამიანის უფლებათა ევროსასამართლოს პრაქტიკა განაცხადის დასაშვებობისას ამოწმებს ზიანის (დანახარჯების) ოდენობას და მიიჩნევს, რომ მცირე ღირებულების საქმეებზე, თუკი არ დასტურდება პირის ფუნდამენტური უფლებების დარღვევის ფაქტი, განაცხადს დაუშვებლად მიიჩნევს სწორედ „ზიანის მცირე მნიშვნელობის“ (დავის ქონებრივი ცენზის დაწესება) გათვალისწინებით (ECHR: *Ionescu v. Romania*; *Vasilchenko v. Russia*; *Stefanescu v. Romania* და სხვა). (სუსგ 28.04.2017წ. საქმე №ას-230-218-2017).

12. საკასაციო სასამართლო აღნიშნავს, რომ ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის პირველი პარაგრაფი ავალდებულებს სასამართლოს, დაასაბუთოს თავისი გადაწყვეტილება, რაც არ უნდა იქნეს გაგებული თითოეულ არგუმენტზე დეტალური პასუხის გაცემად (იხ. *Van de Hurk v. Netherlands*, par.61, *Garcia Ruiz v. Spain* [GC] par.26; *Jahnke and Lenoble v France* (dec.); *Perez v France* [GC],

par. 81); Boldea v. Romania, par. 30). ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო პალატა დეტალურად აღარ იმსჯელებს განსახილველი კერძო საჩივრის იმ პრეტენზიებზე, რომელთაც საქმის გადაწყვეტისათვის არსებითი მნიშვნელობა არ გააჩნიათ.

13. ამრიგად, იმ გარემოების გათვალისწინებით, რომ სააპელაციო საჩივრის ფასი 2000 ლარზე ნაკლები იყო, საკასაციო პალატა მიიჩნევს, რომ სააპელაციო პალატის გასაჩივრებული განჩინების გაუქმების სამართლებრივი საფუძველი არ არსებობს, ხოლო წარმოდგენილ კერძო საჩივარს უარი უნდა ეთქვას დაკმაყოფილებაზე (შდრ. სუსგ-ები: №ას-1648-2018, 16.11.2018; №ას-978-2018, 04.09.2018; №ას-718-718-2018, 20.09.2018; №ას-117-117-2018, 02.04.2018 და №ას-614-614-2018, 31.08.2018).

14. კერძო საჩივრის ავტორებს სახელმწიფო ბაჟი გადახდილი აქვთ.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

საკასაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა სსსკ-ის 419-420-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

1. გ-----ი ნ-----ძისა და ზ---დ დ---ძის კერძო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;
2. უცვლელად დარჩეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2018 წლის 16 აპრილის განჩინება;
3. განჩინება საბოლოოა და არ საჩივრდება.

მოსამართლეები:

მზია თოდუა

პაატა ქათამაძე

ეკატერინე

გასიტაშვილი